అమృత హస్తాలు

గుర్రు గుర్రుమని వినిపించిన గురక కృష్ణమూర్తికి మెలకువ తెప్పించింది. తొలకరి వానల మూలాన కొట్టంలో గొడ్లను కట్టివేసి, తానూ ఆ కొట్టంలోనే వోమూల వరిగడ్డి పాన్పు వేసుకునీ, దానిమీద కంబళి పరచి, జంబుకానాతో మెత్తని మర్చుకొని వెచ్చగా పడుకున్నాడు కృష్ణమూర్తి, తన ప్రాణప్రదమైన పశుసంపద సరసన. మేతగా మిగిలిన వరిచెత్త పక్కగా ప్రక్క వేసికొని, నిద్ర వచ్చినపుడల్లా మోరలు చాచి కండ్లుమూస్తూ, మెలకువ వచ్చినప్పుడల్లా బుసకొట్టి మెడలు విరిచి నెమరు వేస్తూ మళ్ళీ కళ్లుమూస్తూ ఆవులూ, కోడెలూ, లేగలూ గడిపి వేస్తున్నయ్ రాత్రిని. మధ్య మధ్య దూడలు మెళ్ళో గంటల్ని మువ్వల్నీ మ్రోగిస్తున్నయ్ మెడలాడించి. కొట్టం బయట దట్టంగా చీకటి. ఆ అమావాస్య రోజులకు తోడు మబ్బు వేసి అటు తుంపరా, యిటు చినుకులూ గాకుండా అప్పుడప్పుడు టపటప మంటున్నది. ఈదురుగాలి రివ్వుమని జొరబడ్తది కిటికీలకుండా కొట్టంలోకి. కృష్ణమూర్తి ముసుగు బిగదన్ని, ముడుచుకు పడుకున్నాడు తనకేం పట్టనట్లు; గొడ్లసలు లెక్క చెయ్యలేదు యీ గాలినీ, తుంపరనీ. నిర్విచారంగా గడచిపోతున్నది రాత్రి ఆ వెచ్చని కొట్టంలో గొడ్లకూ, కృష్ణయ్యకూ గూడ.

ఒక్క యెల్లావుమాత్రం నిల్చొనివుంది అటు నెమరూ వేయకుండా; యిటు నిద్రా పోకుండా! ఆ యెల్లావు పెట్టిన గురకే కృష్ణమూర్తిని హఠాత్తుగా నిద్రలేపింది. నిద్రానించి గురకను విని లైటు పెద్దదిజేసికొని యెల్లావుదగరకు వెళ్ళాడు కృష్ణమూర్తి. కండ్లు లోపలికి పీక్కుపోయి, బిక్కచూపులు చూస్తూ, గుర్రు గుర్రుమని గురక పెడుతూ, కండ్లవెంట నీరు కారుస్తూ నించొనుంది యెల్లావు కృష్ణయ్య లాంతరుతో దగ్గరకు రాగానే వొక్కమాటు చెవులు కదిలించి, కండ్లలోకి చూచింది అతి దీనంగా. వేసిన మేత వేసినట్లుంది; ఒక్క పరకనుకూడా ముట్టుకొన్నట్లుగాని మూచూచినట్లు గానీ లేదు. ఏమీతోచక దిగాలుపడి పోయాడు కృష్ణమూర్తి. గురక అంతకంతకూ యెక్కువౌతున్నది. ఆవు నిలబడలేక తడబడుతున్నది. పొట్టంతా పట్టుకున్నట్లు మెలికలు తిరిగిపోతున్నది ఆవు కడుపునొప్పేమో ననుకున్నాడు కృష్ణమూర్తి. కాని మైల కోడెకు వెనక కడుపునొప్పని మంగలి రాముడు మందిచ్చినప్పుడు కోడెకళ్ళిలా పీక్కుపోలేదు. మంగలి రాముడన్నావుంటే యెలావుండేదో; వాడూ చచ్చిపోయాడు ఊళ్ళో గొడ్లవైద్యం తెలిసినవాడు యెవ్వడూ లేడిప్పుడు. ఆవు బాధ చూస్తున్న కొద్దీ యేడుపొస్తున్నది కృష్ణమూర్తికి. భరించలేక వూళ్ళోకి పరుగెత్తాడు, కొండాయకన్నా చెబితే యేగచ్చాకో పుచ్చాకో చెబుతాడేమోనని. కొండాయా, తానూ తిరిగి వచ్చేపాటికి ఆవు పడిపోయి

◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆*

"చైతన్య"

◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆*

వుంది. గురక కొట్టానికంత దూరాన వుండంగానే వినిపిస్తున్నది. ఆ గురకవింటే కృష్ణమూర్తి పేగులు దూసుకొచ్చాయి. "అంబా" అని వో అరుపరచి కాళ్లు తన్నుకుంటూ గుడ్లు తేలవేసింది ఆవు. గోలు మన్నాడా అరుపును విని కృష్ణమూర్తి. కొండాయ వెళ్తూనే తిరిగి పోతున్న ఆవు మెడను పట్టుకున్నాడు. "విడిచి యేం లాభం తమ్ముడూ! గురక రోగమొచ్చి యేగొడ్డు బతుకుతుందని?" అన్నాడు కొండాయ కృష్ణమూర్తిని చూస్తూ. మళ్ళీ గురక వినిపించలేదు.

తెల్లవారి మాదిగలు యెల్లావును యీడ్చుక పోవటానికి వస్తే ఆవుకుమ్మన్నాడు కృష్ణమూర్తి. దానిమీద వున్న అభిమానం కొద్దీ, చింతలచేలో పూడ్చమన్నాడు చర్మం వొలచనీకుండా. ఎల్లావు 'యిలవేల్పు'లా ఆ యింటే పుట్టి పెరిగి, ఆరుకోడెదూడల్ని రెండు పెయ్యదూడల్ని పెట్టిందా యింట్లో. ఈ సంపదను చూసుకుంటే యెంతో ముచ్చటేసేది కృష్ణమూర్తికి. ఎల్లావును మాస్తే ఆప్యాయంగా ఆదరంతో నిమిరేవాడు. చంటిపిల్లలు దగ్గరకు వెళ్ళినా కసురుకొని యెల్లావు, గంగడోలును మోర పైకెత్తి గోకించుకుంటుంటే యెలాంటి ఆనందానుభూతిని పొందేవాడో కృష్ణయ్య! ఆవు తన చేతుల్ని నాకుతుంటే అమ్మ ముద్దెట్టుకున్నట్లయి పిల్లాడై పోయేవాడు. అవన్నీ జ్ఞప్తికివచ్చి కృష్ణయ్యకు పుండు రేగినట్లయ్యేది. కళ్ళెంట కారుస్తూ, కాళ్ళీడ్చుకుంటూ చింతలచేనికెళ్లి కూర్చొని కూర్చొని వచ్చేవాడు కొట్టానికి యేమూడ అగుపోవిని. తల్లి దగ్గర పాలుపోతే యెల్లావే తలెంచిట పాలివ్వటానికి కృష్ణమూర్తికి. అందుకనే యెల్లావు చావు తల్లిచావులా తలచుకొని కుమిలిపోయేవాడు. ఎల్లావు చావు కృష్ణమూర్తికి వో పెద్ద లోపాన్ని గుర్తింప జేసింది. మంగలి రాముడన్నావుంటే యెట్లావుండేవో ననుకొని వుస్సూరు మనుకుంటూ, యెల్లావును తలచుకొని నిట్టూరుస్తూ చింతలచేలో యెంతసేపో గడిపేవాడు రోజూ.

*   *   *

కృష్ణమూర్తి, చలమయ్య పంతులుగారి కొడుకు. చలమయ్య పంతులుగారు మహా పండితులు; సదాచారసంపన్నులూను, భగవంతుడిచ్చిన పొలాన్ని సాగుచేయించుకుంటూ ఉపాధ్యాయ వృత్తిని స్వీకరించి పోతన్నగారిని మరపిస్తుండేవారు చలమయ్య పంతులుగారు కొడుకు కృష్ణమూర్తికి పుట్టిననాటి నుంచి; పశువులంటేనూ పొలమంటేనూ ప్రాణం. కృష్ణమూర్తిని అంతా 'పండిత పుత్రుడని' అంటుండేవారు చిన్నప్పుడు చదువుమీద ధ్యాసలేక పోవటాన. అయితే ఐదవయేటికల్లా కృష్ణమూర్తికి 'చిక్కాల' లటం; 'సిగమోరలు' వేయటం; పలుపుతాళ్ళు వేయటం వెన్నతో బెట్టిన విద్య. అదేం ఖర్మమో ఐదవనగానే తలనొప్పి, కడుపునొప్పి వంకలు వేసుకొని వచ్చేవాట!... పదేళ్లు వచ్చేదాకా ప్రయత్నించి వదిలివేశారట చలమయ్య పంతులుగారు కృష్ణమూర్తిని చదువురాదని. పదేళ్ళకల్లా నాగటికొంద్ర వేయటానికి కృష్ణమూర్తికిసాటి వూరుమొత్తంమీద వొకరో

యిద్దరో వుండేవారట. పన్నెండేళ్ళొచ్చే పాటికి కృష్ణమూర్తి స్వయంగా, యెల్లావు పెట్టిన కోడెదూడల్ని రవార్పి సేద్యం సాగించాడు. కృష్ణమూర్తి అప్పటినుంచి కృష్ణయ్యయ్యాడు. నాలుగేండ్లు దాటీ దాటకుండానే యెల్లావు జీవితం తెల్లవారింది ఇది కృష్ణయ్య బాల్యం.

ఇప్పుడు కృష్ణయ్యగారు నలభైయేండ్ల మనిషి. సేద్యమే వృత్తి., మంచి పలుకుబడీ పతిష్ఠా సంపాదించిన వ్యక్తి. పెద్దకొడుకు పూర్ణానందం తెలివితేటలకు తాతగారికి సామ్యం తేగలవాడు. చదువంటే యెంతో శ్రద్ధ! కాబట్టే పంధొమ్మిదేండ్లైనా నిండకుండా బి యె ప్యాసు అయ్యాడు. తరువాతేం జేయాలో నిర్ణయించలేక తొలకరి రోజులువచ్చినా యింకా యింటివద్దే వున్నాడు యెటూ వెళ్ళకుండా.

ఆరాత్రి సామాన్యమైన రాత్రిగాలేదు. ఈదురుగాలి, కడుపునొప్పి తెరలులాగా మధ్య మధ్య జల్లులూ చిమ్మచీకటీని! వీటికి, తోడు గోండ్రించే కప్పల గోల! బలులూ, భవనాలూ గల పెద్దలంతా గాఢనిద్రలో వున్నారేమోగాని, మిగతా నాసిరకమంతా యెంత ముడుచుకున్నా తీరని చలికి కలత నిద్రపోతున్నారనో సగం నిద్రపోతున్నారనో చెప్పాలి. రెండోజాము దాటుతూ దాటుతూ వుంది. "కిష్టయ్యగారూ! కిష్టయ్యగారూ!" అని అదే పనిగా వినబడుతున్న కేకలకు కలత నిద్రలోవున్న పూర్ణానందం లేచి "ఎవరది?" అని విసుక్కుంటూ ప్రశ్న వేశాడు. మాది బల్లుఖానుడి పాలెం బాబూ! కిష్టయ్యగారి కోసం..." సమాధానం పూర్తిగాకుండానే "కృష్ణయ్యగారిప్పుడురారు. వంట్లో బాగాలేక యిదివరదాకా బాధపడుతూ యిప్పుడే కండ్లు మూశారు" ముసుగు తన్నుతూ ముక్తసరిగా మూడుమాటలకు తక్కువలోనే తేల్చి చెప్పేశాడు పూర్ణానందం బి యె

"బాబ్బాబూ! వొక్కమాటు లేపండి నాయనా! మాయెల్లావు..."

ఎల్లావూలేదు పుల్లావూలేదు; నీగోలే నీదిగాని చెప్పింది వినివించుకోవేం? యెల్లావు యెల్లావంటూ" పూర్ణానందం చివరిమాటలు వింటూనే గబుక్కున లేచిన కృష్ణయ్య, యెల్లావా? యెల్లావేంటిరాపూర్ణా" అంటూ వొక్క వుదుటున లేచి కూర్చున్నారు. "ఎవరో బల్లుఖానుడిపాలెంట. కిష్టయ్యగారూ, కిష్టయ్యగారూ అంటూ వొకటే కేకలు. వంట్లో బాగాలేదనన్నాని నిపించుకోడు; న్యూసెన్సు "అని సమాధానమిచ్చాడు పూర్ణానందం బి. యె. తండ్రికి. మారు మాటాడకుండా తలుపు తెరచుకొని బయట కొచ్చారు కృష్ణయ్యగారు. వళ్లుమండిపోతున్నది పూర్ణయ్యకు.

"ఏమిటి నాయనా?" ప్రశ్నించారు వచ్చిన పదహారేండ్ల అబ్బాయిని కృష్ణయ్యగారు. "మాయల్లావండీ పొద్దుటేల నించి మేతేమెయ్యలేదండి. నీల్లన్నా తాగలేదండీ. ఒకటేమా పుమాసుద్ది, కళ్లు లోనికి పీక్కపొయినయ్ యీపూట. అవును జూత్తుంటే యేమో పాగక మీకాడికి పరుగెత్తుకొచ్చా బాబూ! మీది గొప్ప సెయ్యి. మీ సెయ్యి దగిలితే నా ఆవు బతుకుద్ది..." వింటున్నారు కృష్ణయ్య, పూరయ్యలు. సరిగా ఆ అమావాస్యే! సరిగా కృష్ణయ్య ఆ వయసులో వుండగానే; సరిగా యెల్లావే! కృష్ణయ్యకు పాతికేండ్ల క్రిందటి సంఘటన గ్రుడ్నజ్ఞప్తికి వచ్చింది; ఆ కాళరాత్రిని తానెలాగడిపాడో యెలాంటి ఆదుర్దాతో కొండాయదగ్గరకు పరుగెత్తాడో. ఇక ఆలోచించకుండా, మారు మాట మాట్లాడకుండా, క్షణం వృధా చేయకుండా కండువా వేసికొని బయలుదేరారు కృష్ణయ్య గొడుగన్నా లేకుండా, బల్లుఖానుడి పాలానికి. "ఏమిటి నాన్నా! మీకు వచ్చిన జ్వరానికి యీ అర్ధరాత్రి చీకటి చినుకుల్లో ప్రయాణమా? ఏమన్నా ఆలోచించే చేస్తున్నారా?" పూర్ణానందం బి. యె. నిలదీసి అడిగాడు తండ్రిని.

బాబ్బాబూ! వారినాపబాకండి మీకు దండం బెడతా; వారిచెయ్యి దగిలితే నాయల్లావు దక్కుతుందనికళ్లనీరు కారుస్తూ బతిమాలుకున్నాడు బల్లుఖానుడిపాలెపు అబ్బాయి.

పూర్ణా! సరిగా యి దేసిలిలో నేనూ ఇరవై నాలుగేండ్ల క్రిందట అలమటించాను నాయనా! అయినా యల్లావు దక్కలేదు" ప్రశాంతంగా చెప్పుకుపోతున్నారు కష్టయ్య. నెమ్మదిగా ముసుగుతీసి వింటున్నాడు పూర్ణానందం.

"ఆరోగమొచ్చిన మూగజీవాన్ని చూస్తే పాషాణంవంటి హృదయం కూడా కరిగిపోతుంది నీ కనుభవం లేదుగాని మన యెల్లావు చావే నన్ని వైద్యం నేర్చుకోవటానికి, యీనోరులేని పశువులకు సేవచేయటానికి పురికొల్పింది. నేర్చుకున్న జ్ఞానాన్ని నిష్ప్రయోజనం చేయటంతప్పు. అందులోనూ మూగ జీవుని, తెలిసివుండీ, చేతైవుండికూడా బాధనుంచి తప్పించటానికి ప్రయత్నం చేయక పోవటం క్షమించరాని తప్పు. గొడ్లపక్క నేపడుకొని, వాటితోటే జీవనంగా జీవనంగడుపుతున్న రైతుకు, బిడ్డలపైన వొకవాత్సల్యమూ గొడ్లపైన మరో రకపువాత్సల్యమూ వుండవు. వాటికి వంట్లో సరిగాలేక పోవటం వల్ల యేప్రేమతో నివునన్నాపాల నిప్రయత్నిస్తున్నావో అలాటి ప్రేమే ఆ అబ్బాయిదీని! వాకిప్పుడు ప్రాణంమీగ కొచ్చిఉంటే యెలాంటి ఆదుర్దాతోనీవు డాక్టరు దగ్గరకు పరుగెత్తి వుండేవాడవో అలాంటి ఆదుర్దాతోనే ఆ అబ్బాయీ యీరెండుమైళ్ళూ; అర్ధరాత్రి పరుగెతుకొచ్చాడు. ఆ డాకర నీవు ప్రాధేయపడ్డాకుంటే నీమనసెలా వుంటుందో వూహించుకో నాయనా!" అంటూనే సాగిపోయాడు కృష్ణయ్యగారు బల్లుఖానుడు పాలానికి

పూర్ణానందానికి ఉరీ పరీ తోచలేదు తండ్రికి మరేమి చెప్పటానికి అవకాశమే కన్పించలేదు. తండ్రి పగలంతా పుష్యవే సనిజ్ఞప్తికి వచ్చి పూర్ణయ్య చొక్కావే

స్టార్ వాల్యూ; కార్ వాల్యూ

"బర్సాత్" చిత్రంతో రాజ్‌కపూర్, పేరూ, డబ్బూకూడా గడించుకున్నాడు. వాటిలో డబ్బుతో మంచి కారుకొన్నాడు. అప్పటికది సరికొత్తరకం. రాజ్‌కపూర్ పేరువల్ల, అందరికీ ఆకారు బాగా గుర్తు అయిపోయింది. కొద్దిరోజుల్లోనే ఆ కారూ పేరు గడించుకుంది. అక్కడినించి, జనం ఆ కారునిబట్టి రాజ్‌కపూర్‌ను గుర్తించడం మొదలుపెట్టారు. ఆ కారు కనబడితే, అతడక్కడ ఉన్నట్టు పసిగట్టి మూడబోయేవారు.

"రాను రాను 'ఈ రాజ్‌కపూర్ కన్న' అతగాడి కారుకే ఎక్కువ పేరు వచ్చేస్తోందని నాకు భయంవేసింది. ఇదెక్కడి గొడవ అని ఆ కారుని కాస్తా అమ్మివేశాను" అన్నారు రాజ్‌కపూర్ పకపకనవ్వుతూ. ఫిలిం జర్నలిస్టులతో గోష్ఠి నెరపుతూ అయన ఈ ఛలోక్తి విసిరారు.

నాలుగైదేళ్ళక్రితం హాలీవుడ్‌లో ఇటువంటిదే, కొంచెం భారీఎత్తున జరిగిందని వినికిడి. మిక్కీరూనీ అనే నటుడు, ఏవాగార్డ్నర్‌ను వివాహం చేసుకొన్నకొత్తల్లో, అక్కడివారంతా ఆమెను మిసెస్ మిక్కీరూనీ అని పిలిచేవారట. ఇందువల్ల మిస్ ఏవాగార్డ్నర్ గా తనకున్న పేరు, ప్రచారం, స్టార్ వాల్యూ దెబ్బతింటాయని ఆమె భయపడి, భర్తకి విడాకులిచ్చిందట.

★ అమృతహస్తాలు ★

కొని వొక్క పరుగులో పోయి కలుసుకున్నాడు తండ్రిని; అలాగే అనుసరించాడు చక్కని జాగిలంలా. పోతూనే ఆవును చూచారు. పూర్ణయ్య కళ్లు నీళ్ళతో నిండిపోయాయి. ఆపుకోవాలని ప్రయత్నించినా ఆపటం కష్టమైపోతోంది. కృష్ణయ్యగారు పిడకలు తెప్పించి రాజేసి యినపగునపాలు ఐదింటిని సన్నపాటివి తెప్పించి కాలుస్తున్నారు. పదిమంది మనుషులు పోగైనారు; గడ్డిగడ త్రాళ్లనూ, యారమోకు నొకదాన్నీ తెప్పించారు. ఎర్రగా కాలిన గునపాలతో ఆవు చెవు క్రిందుగా ఐదుచుక్కలవాతల్ని వేశారు కృష్ణయ్యగారు, ఆవు గిలగిలలాడింది. పూర్ణయ్యహృదయం క్షోభించిపోయింది. కట్లూడదీయంగానే బెదిరిపోయి పరుగెత్తిందావు. "ఇది గురకరోగం; సమయానికి కనుక్కున్నాడు కుర్రాడైనా తెలివిగలవాడు గాబట్టి. మరో జాము దాటితే ఆవు దక్కేదిగాదు. ఎండుగడ్డివి మాత్రం వేసి; కాచిచల్లార్చిన వేడినీళ్ళు నే పెటండి. తెల్లవారి బారెడు ప్రొద్దు యెక్కేపాటికి ఆవు మేతకు తిరుగుతుంది," అని చెప్పుతున్న కృష్ణయ్యగారి కాళ్ళమీదపడి యేడ్చాడు ఆవుగలబ్బాయి "నాఆవును బతికించారా బాబూ!" అంటూ. ఆ అబ్బాయికి ధైర్యం చెప్పిబయలు దేరారు కృష్ణయ్యగారు పూర్ణయ్యతో.

"పంతులుగారిది అమురుతి అస్తం" అంటూ పదిమంది చేతులెత్తి దణ్ణం పెట్టారు "పశువైద్య విశారదు"లకు. త్రోవలో తండ్రి చెప్పారు పూర్ణయ్యతో ఆనాటి కే యీ వైద్యం తెలిసి వుంటే తన యల్లావు అలా పోయేది గాదని. వస్తూనే ముసుగు తన్నాడు పూర్ణానందం. నిద్ర వెంటనే రాలేదు. ఆ ఆవూ, వాతలూ, తండ్రికి అమృత హస్తా అంటూ నమస్కరించినమనుష్యులముఖాలూ, ఆవు చూసినచూపులూ, యివే జ్ఞాపకానికి వస్తున్నయ్. అలాగే మాగన్నుగా నిద్రపట్టింది. కలతనిద్రలో గూడా యీ ఆలోచన దొర్లుతూనే వుంది. అంతవరకూ "దమ్మిడీ ఆదాయం క్షణంతీరికా లేని యీ వెట్టిచాకిరి" చేని కనితండ్రిని గురించి అనుకునే పూర్ణయ్యలో విపరీతమైన పరివర్తన వచ్చింది. తండ్రి గొప్పదనాన్ని వున్నత భావాల్ని అంతదాకా గ్రహించనే లేకపోయినందుకు కించబడ్డాడు. తన తండ్రి హస్తాలు తనకంతవరకూ సర్వసామాన్యమైనచేతులనే తెలుసుగాని ఆరోజువరకూ అవి అమృత హస్తాలని తెలియదు.

సినిమాతెర మీద కన్పడ్డట్టుగా రెండు చేతులు ప్రత్యక్షమయ్యాయి. వాటి నావరించి తెల్లని వెలుగు మిరుమిట్లుగొల్పేలా స్వచ్ఛంగా ప్రకాశిస్తోంది. భక్తితో నమస్కరించాడా హస్తాలకు. అవి తనతండ్రిచేతులే. అంతవరకూ సామాన్యమైనవిగా మాత్రమే కన్పించిన చేతులు. తన నెత్తికొని, లాలించి, నవ్వించి ఆదరించి, పెంచి, పెద్దచేసిన నాన్న చేతులు! అమృతహస్తాలు.

ఆ రెండుచేతులూ నెమ్మదిగా తెరనుంచి తప్పుకున్నాయి వెంటనే మరెన్నో చేతులు కన్పించాయి ఎన్నో చేతులు. అన్నీ చేతులే. ఆకాశంలోని చుక్కల రాశిలో దేదీప్యమానంగా వెలిగే దివ్యనక్షత్రాల్లా ఆ హస్తసముదాయంలో యేరినట్లు యెక్కడో కొన్ని జతలచేతులు దివ్యకాంతుల్ని విరజిమ్ముతున్నయ్. ఆ దివ్యహస్తాలకు వినమ్రుడైనాడు పూర్ణానందం.

తరువాత కల కథలా నడిచింది. "ఈ రెలుపె యెన్నో అమృతహస్తాలు పని జేసేనో తయారైనకీరోజు నీప్రయాణాన్ని సుకరమూ, సౌఖ్యప్రదమూ చేసింది. ఈ చిన్నిసీసాలోని గుక్కెడు మందూ మానవుణ్ణిరక్షించి బ్రదికిస్తుంది. ఈ ఆహారంనీకు ప్రాణాధారం. ఈ వస్త్రం నీమానరక్షకురాలు. ఈ గృహంనీకావాసం. నీవుచూచే యీ ప్రతివస్తువూ మానవుల సుఖంసౌఖ్యాల కోసమూ; మానవుని వునికికోసమూ; నిర్దేశింపబడిందే. ఇవన్నీ యెన్ని అసదృశ అమృత హస్తాల శ్రమఫలితమో వూహించు" మళ్ళీ నమస్కరించాడా హస్తాలకు పూర్ణానందం. ఈ అమృతమయ హస్తాలన్నీ సమ్మె పేరు చెప్పి పనిమాని ముడుచుకుంటే నని ప్రశ్నించుకున్న పూర్ణానందం గుండెదడదడలాడింది. తక్షణమే ఆలోచన మార్చుకున్నాడు.

"నీవుచూచిన నలభైకోట్లజతల చేతులలో కనీసం సగం వొక్కవొక్క సంవత్సరం దేశసౌభాగ్యంకోస - మీకోసం; మీబిడ్డలకోసం; తరతరాల మీ భావిసంతతికోసం - ఉదారంగా శ్రమిస్తే, భారతం భూతలస్వర్గం! స్వర్గసీమలో విహరిస్తున్న పూర్ణానం దాని కానందానుభూతి పట్టలేనంతై మెలకువ వచ్చింది.

"ఓం అంగుష్ఠాభ్యాన్నమః. ఓం తర్జనీభ్యాన్నమః. ఓం మధ్యమాభ్యాన్నమః ఓం అనామికాభ్యాన్నమః. ఓం కనిష్ఠికాభ్యాన్నమః" అనికృష్ణయ్యపంతులుగొంతుక గంభీరంగా వినిపించింది అమృతహస్తాలను పూజిస్తూ, ఆత్మలో నమస్కరించాడు నిమీలిత నేత్రాలతో ఆ అమృత హస్తాలకు.

★

సిరోలిన్

మీ దగ్గుకి
కారణము
నిర్మూలము చేస్తుంది
— మీ దగ్గుటను
ఆపుట
మాత్రమే కాదు

సిరోలిన్ మీకు దగ్గును కలిగించే అపాయకరమైన రోగ క్రిములను నిర్మూలిస్తుంది

దగ్గుకు నిరపాయమైన కుటుంబ ఔషధము

VT. 1276

వైటోడెంట్
దంతక్రిములను
సంహరించే పండ్లపొడి
శ్రీవత్స కెమికల్స్ & డ్రగ్స్
లిమిటెడ్, మద్రాసు-30.

స్థాపితము: 1920 సం॥రం.
సమస్త చర్మవ్యాధులకు,
తెలుపు మచ్చలు వగైరాలకు చికిత్సా నిపుణులు.
కేటలాగు, సలహా ఉచితము
రెడ్డి & కో., (రిజిష్టర్డు)
గోపాలపురం తూర్పుగోదావరి జిల్లా
(వయా) తణుకు.